

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u.35-45.

Ügyszám: IV/1456-3/2017.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1456-5/2017
Érkezett:	2017 SZEPT 20.
Váladány:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A fenti számon megküldött levelükre válaszolva, a korábban benyújtott kérvényemet kiegészítve az alábbiak szerint újítom meg. Alulírott Dr. Marótiné Diószegi Erzsébet ([REDACTED] szám alatti lakos) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27 § b. pontja alapján az alábbi – kiegészített -

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztek elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk 1, bekezdését és a XXVIII. Cikk 1. bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Megsemmisíteni kért bírói határozat.

Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.315/2016/6 számú ítélete.

A jogerős ítélet kézhezvételének időpontja 2017. március 09.

Alkotmánybírósági levél átvételének időpontja: 2017. augusztus 18.

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megjelölése.

Tisztességes eljáráshoz való jog

3. Az eljárás megindításának indoka.

A Kúria bírói tanácsa indokolás teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az általam benyújtott közigazgatási szakértői és szakértői véleményeket, és az első fokú bíróság által kirendelt szakértői véleménnyel szembeni összes jogi és szakmai érv érdemi vizsgálata nélkül döntött az alperesi álláspontot maximálisan támogató tényállási elemek és jogi érvek kiemelése és az ezekre alapozott döntés meghozatala mellett. Mivel az alperesi kérelemmel ellentétes döntés meghozatalát lehetővé tevő szükséges vizsgálatok lefolytatásának a lehetőségét sem vizsgálta, az erre vonatkozó bizonyítási indítványok szükségességét alátámasztó érvek figyelembe vétele nem történt meg, és mindezzel az alperesi álláspont egyoldalú támogatása valósult meg, ezért az én részemre vonatkozóan sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.

A Kúria ítélete meghozatala során a Bírói tanácsban részt vett [REDACTED] bíró, aki a

Zalaegerszegi Törvényszéknél, az elsőfokú eljárásban 2011. november 17-től, 2014. november 19-ig,

amikor is végzéssel 2015. január 07-re tárgyalást tűzött ki, egyesbíróként eljár, a bizonyítási eljárást ő vezette le. 2015 elején szembesültünk azzal a ténnyel, hogy bíró váltás történt, [REDACTED] bíró érdemi eljárást nem folytatott le, tulajdonképpen csak az ítéletet hozta meg. Álláspontom szerint, bár magában az ítélet meghozatalát nem ő hajtotta végre, de a bizonyítási eljárás lefolytatásában, a szakértő kirendelésével az ítélet kialakításában részt vett, az általa irányított bírósági eljárás volt az alapja a végső döntésnek, melyben a helyette eljáró bíró már relevánsan nem folytatott le bizonyítási eljárást, kész tényként fogadta el az addig történeteket. A Kúria bírósági tanácsában nem vehetett volna részt, tőle elfogulatlan, pártatlan döntés nem volt elvárható ennek fényében, s mivel a bírói tanács összetétele, csak az ítélet kézbesítésekor vált ismerté számomra, érdemi jogorvoslati lehetőségem nem volt, észrevételezést nem tehettem.

Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

Tényállás: Idézet a Kúria Pfv.III.21.315/2016/6 számú ítéletéből:

„A felperes 2008. május 13-án, az utcán megbotlott, bal vállával, nagy lendülettel a buszmegálló sarkának esett. Sérülései miatt a baleset napján felkereste az I. rendű alperes gazdasági társaságot képviselő [REDACTED] háziorvost, aki a jobb bokán keletkezett horzsolást ellátta, tetanusz injekciót adott, fájdalomcsillapítót írt fel és a felperest „egyéb baleset” kóddal táppénzre vette. A dokumentációba **tévesen** térdzúzódást jegyezték be. A 2008. május 15-i ismételt vizsgálaton rögzítették a váll és a felkar sérülését is és a felperest a háziorvos a III. rendű alperes traumatológiai szakrendelésére utalta. A III. rendű alperesnél többirányú röntgenvizsgálat után diagnózisként az ágyéki és a háti gerinc • kisízületeinek elfajulását állapították meg és reumatológiai szakvizsgálatot javasoltak. Az I. rendű alperes 2008. május 16-án a felperest neurológiai szakrendelésre utalta, ahol a nyaki gerinc CT vizsgálat kifejezett degeneratív elváltozásokat, a nyaki gerinccsatorna szűkületét, illetve a gerinc kisízületeinek elfajulását igazolta. Ezt követően a felperes komplex fizioterápiás kezelésben is részesült. A felperes tartósan fennálló panaszaira tekintettel neurológiai, reumatológiai, mentálhigiénés, gasztroenterológiai vizsgálatra is sor került. A felperes fellebbezéssel támadta a baleseti táppénz időtartamát, amelyet a Magyar Államkincstár Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága állapított meg határozatával. A II. rendű alperes jogelődje által hozott módosító határozat a felperes baleseti táppénzre való jogosultságát 2008. május 13-tól 2008. augusztus 18-ig állapította meg, majd a felülvizsgálati eljárás folytán utóbb hozott határozat ezt a határidőt megerősítette. 2008. november 14-én a III. rendű alperesnél végzett ultrahangos vizsgálat a felkar mozgását végző ún. rotátorköpeny oldalsó részének elvékonyodását, degeneratívnak véleményezett elváltozását igazolta.

2009 augusztusában a III. rendű alperes kórházban hal oldali vállízületi plasztikát végeztek, a felperes panaszai azonban kiújultak.

A felperes a módosított keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperesek a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát megsértették, amely miatt 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést is igényelt. Az I. rendű alperes felelősségét arra alapította, hogy téves diagnóziskódot szerepeltetett és ez vezetett oda, hogy a helyes diagnózis felállítására csak egy év után került sor. Az I. rendű alperes a baleset miatti kezelést a nélkül fejezte be, hogy a bal váll fájdalmának tényleges okát megállapította volna és nem tájékoztatta a felperest a táppénzes kódváltásról, és mindez alkalmas volt a felperes pszichés állapotának lerontására. A II. rendű alperest azért terheli felelősség, mert nem kötelezte a téves kód és diagnózis kijavítására a háziorvost és emiatt a felperes az igazát nem tudta érvényesíteni.

A III. rendű alperes a felperes szerint azért felel, mert a téves diagnózis alapján a bal vállra célzott helyes kezelés elmaradt.

Az alperesek és a beavatkozók a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy a felperesnek a balesettel összefüggésben elszenvedett sérülése hétköznapi jellegű volt, ami a váll zúzódását jelentette jól körülhatárolható fizikai tünetek nélkül. A felperes panaszait az **impingement** szindróma okozta, ami sorsszerű megbetegedés.

Az inzulin adását igénylő cukorbetegségben, elhízásban, magas vérnyomás betegségben, bal vállízületi impingement szindróma miatt kialakult felső végtagi mozgáskorlátozottságban, a gerinc kisérvényesítésében, nyaki és ágyéki gerinccsatorna-szűkületben, valamint szorongással, lehangoltsággal járó kedélybetegségben, komplex regionális fájdalom-szindrómában szenvedő felperes ellátása az I. és a III. rendű alperes orvosai részéről kellő gondossággal történt, az ellátást a tévesen rögzített háziorvosi diagnózis nem befolyásolta, e tévedés el nem ismerése és a felperes pszichés állapota között oksági összefüggés nem igazolható. •

A felperes és az I. rendű alperesi beavatkozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatta és az I., II. és III. rendű alperesek javára megítélt elsőfokú perköltség érintése nélkül kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesi beavatkozó részére 15 napon belül 100.000 forint elsőfokú perköltséget, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta és rendelkezett a másodfokú perköltség viseléséről. A másodfokú bíróság az orvosszakértői vélemény további kiegészítése alapján megállapította, hogy a III. rendű alperes által nyújtott reumatológiai, neurológiai,

ortopédiai ellátás adekvát volt a felperes igazolható állapotával és panaszával. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az érdemi következtetésével, amely szerint az alpereseket a felperes egészségkárosodásáért felelősség nem terheli”

A felülvizsgálati kérelmemben kértem a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alpereseknek a 2008. május 13-án bekövetkezett balesetemmel összefüggésben kialakult egészségkárosodásáért fennálló egyetemleges kártérítési felelősségét megállapítását. **Álláspontom szerint a jogerős ítélet a Pp. 221. §-át sérti.**

A másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, és ugyanazon okokból jogszabálysértő ezért a másodfokú ítélet, mint az elsőfokú bíróság döntése.

„A III. rendű alperes terhére a jogerős ítélet indokolása szerint csak az róható, hogy a diagnózisként használt PHS gyűjtőfogalom nem volt kellően pontos. Ezzel szemben a felperes utalt arra, hogy a tényállás nem terjed ki a 2008. május 15-i traumatológiai vizsgálatra, illetőleg a sebészeti osztályon történt vizsgálatra, mint bizonyítékra. A kezelőorvos vallomása szerint is fel kellett merülnön a rotátorköpeny sérülés lehetősége és mindkét váll vizsgálatának elvégzése célszerű, erre tekintettel a III. rendű alperes orvosai nem tettek meg mindent a helyes diagnózis felállítása érdekében. A nem megfelelő gondosságot a Semmelweis Egyetem Igazságügyi és Biztosítás-orvostani Intézet orvosszakértő véleménye is alátámasztja.

Az elvárható, fokozott gondosságot akkor tanúsította volna a III. rendű alperes, ha a szóba jöhető lágyrész sérüléssel kapcsolatos vizsgálatot addig folytatja, amíg a lágyrész sérülés megállapítható vagy kizárható.

A felperes kifogásolta, hogy a jogerős ítélet nem tartalmazza azokat az orvosszakértői megállapításokat, amelyek arra vonatkoznak, hogy a kis sérülésnek minősülő vállsérülés rontotta a felperesnek a már meglévő betegségeivel terhelt állapotát. Az időben kezdett helyes kezeléssel esély lett volna a maradandó károsodás elkerülésére. A felülvizsgálati kérelem szerint iratellenes, valótlan az a megállapítás, hogy a felperes a lehetséges és szükséges kezeléseket megkapta. Nem tartalmazza a jogerős ítélet, hogy milyen kezelés minősül az impingement szindróma által okozott komplex regionális fájdalom-szindróma kezelésnek. A 2008. június 11-én előírt nyaki gerinc kezelése nem lehetnek a bal váll fájdalmának megszüntetésére irányuló célzott kezeléseket, azaz a téves diagnózis miatt kapott nyaki kezelés alkalmatlan a lágyrész sérülés kezelésére. Téves diagnózis nélkül megkezdődhetett volna a rotátorköpeny sérülés kezelése. A 2008. augusztus 18-án előírt gyógytorna a bal váll fájdalma miatt abbamaradt, a vibrax kezeléstől a felperes rosszul lett, a 2008. november 18-án megállapításra került rotátorköpeny elváltozással pedig az orvos nem tudott mit

kezdeni. Mindezek, valamint a helyes komplex regionális fájdalom-szindróma kezelés pontos leírása hiányoznak az ítéletből.

Az I. rendű alperes a baleseti kezelést a felperes tájékoztatása nélkül, idő előtt megszüntette. Ezt az I. rendű alperesi intézkedést a II. rendű alperes jogelődje a felperes panasza ellenére sem szüntette meg és a táppénz baleseti jellegének megszüntetéséről sem tájékoztatták a felperest. Mindez okozati összefüggésben áll a felperes egészségkárosodásával és azzal, hogy a felperes önrendelkezési joga sérült, amellyel a jogerős ítélet indokolása nem foglalkozott.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.”

A Kúria ítéletében elutasította kérelmemet, arra alapozva, hogy az első és másodfokú bíróság a hatályos jogszabályoknak megfelelően értékelte a bizonyítékokat. „Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában helyesen utalt az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvénynek (Eütv.) és a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi TV. törvénynek (Ptk.) a jogvita elbírálására irányadó szabályaira. a felperest terhelő bizonyítási kötelezettségre.”

Valamennyi bírósági döntés egyoldalúan, kizárólag a kirendelt szakértői véleményre alapozott, amely olyan betegséget állapított meg – impingement szindróma – amelyet egyetlen orvosi lelet, és az általam becsatolt közigazgatási és egyéb szakértői vélemények sem tartalmaztak. Olyan betegséggel állapított meg ok-okozati kapcsolatot az egészségkárosodásom magyarázataként a kirendelt szakértő, amellyel soha nem kezeltek, soha nem állapítottak meg. Az összes bírói döntés figyelmen kívül hagyta ezt az ellentmondást, feloldására nem törekedett, kizárólag az alperesi keresetben foglaltakat tekintette irányadónak és a valamennyi ténnyel és lelettel ellentétes kirendelt szakértői véleményt. Mellékelten megküldöm négy (orvosi leletet és szakértői véleményt) mely időrendben bizonyítja, hogy a kirendelt szakértői véleménnyel ellentétesen (az ő általa megjelölt és alapbetegségként diagnosztizált) impingement szindrómát soha nem állapítottak meg. A tisztességes eljárás alapismérve, hogy valamennyi bizonyítékot értékelni kell.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Az Alaptörvény fent hivatkozott cikkeiben megjelenő tisztességes eljáráshoz való jog polgári eljárásjog kontextusában azt jelenti, hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapelvi rendelkezéseknek.

A Pp. I. fejezetében foglalt alapelvek értelmében biztosítani kell, hogy mindenki egyenlő és azonos esélyekkel vehessen részt az eljárásban, eszerint a tisztességes eljárás lényege, hogy minden fél azonos jogokat gyakorol és minden felet azonos kötelezettségek terhelnek. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy mindkét fél részletesen kifejtse jogi és ténybeli álláspontját, csatolhassa

bizonyítékait, megismerhesse a másik fél beadványát, mindkét fél észrevételeket tehet, indítványokat terjeszthet elő, és ha ezek az alapelvek és feltételek teljesülnek, akkor a tisztességes eljáráshoz való jog nem sérül.

A bírói mérlegelés határait nem feszegetve, alkotmányos aggályt érzek abban, hogy az első, a másodfok és a Kúria egyáltalán nem indokolta, hogy az elsőfokú bírósági eljáráson benyújtott közigazgatási eljárásban beszerzett, illetve az általam benyújtott és korábbi bírósági eljárásban figyelembe vett szakvéleményekkel teljesen ellentétes kirendelt szakértői vélemény miért felelt meg teljesszűren és miért nem vette figyelembe, miért nem értékelték a többi szakértői véleményt a bíróságok, hogy történhetett meg az, hogy általam a kirendelt szakértőhöz intézett kérdéseimre, az ígért írásbeli válasz nélkül, kéréseimet, indítványaimat figyelmen kívül hagyva hoz döntést az első fokon eljáró bíró.

Mivel az alperesi kérelemmel ellentétes döntés meghozatalát lehetővé tevő szükséges vizsgálatok lefolytatásának a lehetőségét sem vizsgálta, az ellentmondások feltárására, az erre vonatkozó bizonyítási indítványok szükségességét alátámasztó érvek figyelembe vétele nem történt meg, és mindezzel az alperesi álláspontok egyoldalú támogatása valósult meg, ezért az én részemre vonatkozóan sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.

Ahogy azt az Alkotmánybíróság 21/2016 (XI.30.) Határozatában kifejtette:

„ [37] 2. Az eljárási jogok első generációs alapjokként a közhatalom olyan korlátját képezik, amely az igazságszolgáltatás működését határozzák meg és e jogok többsége abszolút jellegű, melyek esetében a jog korlátozása fogalmilag kizárt, míg más eljárási jogoknál van lehetőség korlátozásra, ugyanakkor maga az eljárás vagy tisztességes vagy nem, átmenet nem képzelhető el. Az eljárási jogok tartalma különböző lehet a büntető-, polgári és közigazgatási eljárások esetében, azok eltérő jellege és célja alapján, ugyanakkor összességében megállapítható, hogy egy eljárás tisztességessége több annak szabályszerűségénél, vagyis akár minden eljárási szabály betartása mellett is lehet egy eljárás tisztességtelen.”

2. A Kúria ítélete meghozatala során a Bírói tanácsban részt vett [REDACTED] bíró, aki a Zalaegerszegi Törvényszéknél, az elsőfokú eljárásban 2011. november 17-től, 2014. november 19-ig amikor is végzéssel 2015. január 07-re tárgyalást tűzött ki, egyesbíróként eljárta, a bizonyítási eljárást ő vezette le.

2015 elején szembesültünk azzal a ténnyel, hogy bíró váltás történt, [REDACTED] bíró érdemi eljárást nem folytatott le, tulajdonképpen csak az ítéletet hozta meg.

Pp. 21§ (3) A felülvizsgálati kérelem elbírálása során nem járhat el az a bíró, aki a felülvizsgálati kérelemmel érintett határozatok bármelyikének meghozatalában részt vett.

Bár ha nagyon szűken értelmezzük a szabályt, az ítélet fizikai meghozatalában nem vett részt, de azzal, hogy a bizonyítási eljárást teljes egészében lefolytatta, végzéseket hozott, ezzel megalapozta és kialakította az elsőfokú ítéletet, az ő bírói munkája alapján hozta meg a döntést a helyette belépő bíró. A hivatkozott Alkotmánybírósági Határozatában, ahogy kifejtésre került:

„[38] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül döntsön. A tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog része a pártatlanság követelménye, mely az eljárásban résztvevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg. A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [48]}.

A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik [lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [25]}. Független és pártatlan bírászkodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát.

Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [28], lásd erről még: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}.”

Azzal a ténnyel, hogy [REDACTED] Kúria bírói tanácsának tagja volt, az ítélet meghozatala során sérült alkotmányos jogom, a tisztességes eljáráshoz.

5. Jogorvoslati lehetőség

A Kúria felülvizsgálatban hozott ítélete ellen a Pp. rendelkezése alapján kizárt a jogorvoslati lehetőség.

6. Az ügyben nem kezdeményeztem perújítást.

7. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról.

Kijelentem, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványom és személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Nagykutas 2017. szeptember 14.

Dr. Marótiné Diószegi Erzsébet